

Sygn. akt I C 473/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Sikora

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 roku w Suchej Beskidzkiej

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S. A. z siedzibą w Ł.

przeciwko Zespołowi (...) w S.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.217zł. (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) z tytułu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 473/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny

z dnia 25 lutego 2016r., sygn. akt: I C 473/15

Powód (...) S.A. z siedzibą w Ł., w pozwie z dnia 29.08.2014r. (Tom I, k. 3, Tom II, k. 246), skierowanym do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, a następnie przekazanego (Tom II, k. 238) do Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym od pozwanego Zespołu (...) w S. na swoją rzecz kwoty 7.745,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29.08.2014r., tj. od dnia wytoczenia powództwa, do dnia zapłaty (odsetki od zaległych odsetek, k. 9) oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i substytucji.

W uzasadnieniu swojego stanowiska (Tom I, k. 4 - 9) powód podał, iż podstawą faktyczną dochodzonych przez niego roszczeń, są dwie umowy.

Pierwszą umową jest umowa z dnia 2.11.2012r. o współpracy w zakresie zarządzania płynnością zawarta pomiędzy powodem, a (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. przy ul. (...). W granicach ww. podstawy, pozwany nabywał, w ramach prowadzonej działalności, na podstawie odrębnych umów, od (...) Sp. z o. o. dostawy lub usługi, za które wystawiono faktury VAT. W dniu 2.11.2012r. (...) Sp. z o. o. zawarła z powodem umowę o współpracy

w zakresie zarządzania płynnością. Na mocy tej umowy powód poręczył istniejące i niewymagalne, jak również przyszłe zobowiązania pozwanego, do górnej granicy określonej w tej umowie wynoszącej 10.000.000 zł, obejmując poręczeniem zobowiązania z tytułu należności głównych i odsetek.

W przypadku, gdyby pozwany nie uregulował zobowiązań względem dostawcy (...) Sp. z o.o., strony uzgodniły zróżnicowany termin zawiadomienia powoda o konieczności spłaty poręczonego zobowiązania. O poręczeniu zobowiązań pozwanego przez powoda, pozwany został poinformowany odrębnymi pismami. Z uwagi na fakt, iż pozwany nie regulował swoich zobowiązań względem Dostawcy, wynikających z faktur VAT, powód dokonał spłaty należności, w ramach udzielonego przez siebie poręczenia. Faktury VAT, za które poręczył powód, domagając się rozliczenia na jego rzecz dokonanych spłat to:

- nr: (S) (...), (S) (...), (S) (...), (S) (...); do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości 800,78 zł, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I.,

- nr: (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...); do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości 1.523,93 zł, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I.,

- (S) (...) (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...); do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości 1.150,23 zł, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I.,

- (S) FS – (...), (S) FS- (...), (S) FS – (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...); do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości 1.269,61 zł, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I.,

- (S) FS – (...), (S) FS – (...), (S) FS – (...), (S) FS (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS (...); do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości 2.699,67 zł, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I.

Drugą umową jest umowa z dnia 2.04.2013r. o współpracy w zakresie obsługi wierzytelności i udzielania poręczeń zawartej pomiędzy powodem, a (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...), na mocy której pozwany nabywał w ramach prowadzonej przez siebie działalności, na podstawie odrębnych umów, od (...) S.A. z siedzibą w K. artykuły medyczne za które wystawiono faktury VAT.

W dniu 2.04.2013r (...) S.A. zawarła z powodem umowę o współpracy w zakresie obsługi wierzytelności i udzielania poręczeń. W ramach ww. powódka poręczyła istniejące

i niewymagalne, jak również przyszłe zobowiązania szpitali, w tym również pozwanego, do górnej granicy określonej w tej umowie wynoszącej 6.000.000,00 zł, obejmując poręczeniem zobowiązania z tytułu należności głównych. O poręczeniu zobowiązań pozwanego przez powoda, pozwany został poinformowany odrębnymi pismami. Z uwagi na fakt, iż pozwany nie regulował swoich zobowiązań względem Dostawcy, wynikających z faktur VAT nr: FS- (...), FS- (...) oraz FS- (...), powód dokonał spłaty należności głównej; do zapłaty na rzecz powoda pozostała należność odsetkowa w wysokości 301,77 zł, zgodnie z notą odsetkową nr (...) V..

Pomimo wezwania pozwanego do spłaty ww. należności, do dnia wytoczenia powództwa pozwany jej nie uregulował

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 23.09.2014r. (Tom II, k. 215) Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi nakazał pozwanemu Zespołowi (...) w S. aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 7.745,99 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29.08.2014r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.314,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wniósł w tym terminie sprzeciw (pkt I.).

W sprzeciwie z dnia 15.10.2014r (Tom II, k. 219) od nakazu zapłaty z dnia 23.09.2014r., pozwany zaskarżył ww. nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut braku legitymacji czynnej powoda do występowania z przedmiotowymi roszczeniami (Tom II, k. 221).

Na uzasadnienie swojego stanowiska pozwany podał (Tom II, k. 219 – 221), iż z przedstawionego stanu faktycznego, jak również z dokumentów dołączonych do pozwu nie wynika, by powód przed zawarciem z (...) S.A. umowy o współpracy, jak również przed zawarciem z (...) Sp. z o. o. umowy o współpracę, zwrócił się z prośbą o uzyskanie zgody podmiotu tworzącego pozwanego (Powiat S.) na dokonanie zmiany podmiotowej po stronie wierzyciela w ramach istniejącego stosunku zobowiązaniowego. Z powyższego wynika, iż czynności prawne polegające na zawarciu ww. umów dokonane zostały z naruszeniem art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej, wobec czego na mocy art. 54 ust. 6 ustawy o działalności leczniczej są nieważne. Pozwany wskazał także, iż z samych przedstawianych przez powoda umów wynika, iż wykonawca nie może przenieść wierzytelności na osobę trzecią bez zgody zamawiającego wyrażonej w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Wykluczono także stosowanie przez strony umów konstrukcji prawnej z art. 518 k. c. oraz wszelkich innych konstrukcji prawnych skutkujących zmianą podmiotową po stronie wierzyciela. Należności wynikające z umów łączących pozwanego z (...) Sp. z o. o. , czy z (...) S.A. uiszczane były każdorazowo na konto bankowe tych firm. Należności wynikające z not odsetkowych nr: (...)I., (...)I., (...)I. zostały zapłacone przez pozwanego w całości (...) Sp. z o. o. w dniu 14.02.2014r. Z kolei należności wynikające z noty odsetkowej Nr (...) zapłacone zostało w całości firmie (...) S.A. w dniu 7.05.2014r.

W dalszym postępowaniu sądowym, strony konsekwentnie podtrzymywały swoje stanowiska (powód: Tom II, k. 246 – 259; pozwany: Tom II, k. 296 – 297/2, 320, 320/2).

Powód pismem z dnia 18.08.2015r. (Tom II, k. 306) ograniczył kwotę dochodzoną pozwem w ten sposób, że wniósł o:

- zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 3.969,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.03.2015r. do dnia zapłaty,
- zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz odsetek w wysokości ustawowej liczonych od kwoty 7.745,99 zł za okres od dnia 29.08.2014r. do dnia 31.12.2014r.,
- zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz odsetek w wysokości ustawowej liczonych od kwoty 7.444,22 zł za okres od dnia 1.01.2015r. do dnia 10.03.2015r.,
- zasądzenie kosztów procesu,

Powód, w pozostałym zakresie, cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2.11.2012 r. została zawarta umowa o współpracy w zakresie zarządzania płynnością, pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., występującą w charakterze Dostawcy, a powodem (...) S.A. z siedzibą w Ł., zwaną Spółką. Zgodnie z § 1 ust. 1 umowy, Dostawca zobowiązał się dostarczać do Zakładów wymienionych w załączniku nr 1, dostawy lub usługi, za które miał wystawiać faktury VAT a Zakład zobowiązał się płacić za dostawy i usługi w terminie wskazanym w wystawianej fakturze. Jednym z zakładów wymienionych w załączniku nr 1 do Umowy z dnia 2.11.2012r. był pozwany Zespół (...) w S.. Spółka (...) S.A. oświadczyła, że na warunkach tej umowy poręcza: a) istniejące i niewymagalne zobowiązania zakładów wymienionych w załączniku nr 1, b) przyszłe zobowiązania tych zakładów. Poręczenie obejmowało zobowiązania zakładów z należności głównych wraz z odsetkami, powstałe z tytułu dostaw i usług do kwoty 10.000.000 zł (§ 1 ust. 3 umowy). Strony przewidziały, że za poręczenie zobowiązań zakładu, Dostawca zobowiązał się zapłacić Spółce prowizję ustaloną w § 2 umowy. W § 3 umowy, strony ustaliły, że w przypadku niespłacenia poręczonego zobowiązania przez Zakład w terminie wymagalności, Spółka jako poręczyciel, spłaci zobowiązania Zakładów, powiększone o należne odsetki naliczone od daty wymagalności zobowiązań Zakładu do dnia zapłaty, w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia o którym mowa w § 3 pkt. 1 umowy. Strony ustaliły, że w zakresie spłaconego zobowiązania Spółka staje się wierzycielem Zakładu z prawem do naliczania dalszych odsetek za opóźnienie od dnia wezwania Zakładu do spłaty zobowiązania względem spółki (§ 3 pkt. 3 umowy). Za wykonanie

zobowiązania spółki, Dostawca zobowiązał się zapłacić spółce prowizję z tytułu zrealizowanego poręczenia, określoną w § 4 umowy.

Dowód: umowa o współpracy z w zakresie zarządzania płynnością z dnia 2.11.2012 r. wraz z załącznikami Tom I, k. 32 – 46; aneks nr (...) Tom I, k. 47 – 52; odpis KRS powoda (...) S.A. nr KRS (...) Tom I, k. 21- 31; odpis KRS pozwanego (...) S., nr KRS (...), Tom I, k. 15 – 20; Tom II, k. 222 – 226.

Pismami z dnia : 18.12.2012 r., 4 marca 2013r., 11.04.2013r., 15.04.2013r. oraz w dalszej licznie wystosowywanej względem siebie korespondencji powód (...) S.A. poinformował pozwanego Zespół (...) w S. o zawarciu umowy o współpracy w zakresie zarządzania płynnością, informując o poręczeniu zobowiązań wynikających ze wskazanych faktur oraz o tym, że w razie braku zapłaty ureguluje przedmiotowe zobowiązanie.

Dowód: zestawienie z dnia 18.12.2012r. faktur poręczonych Tom I, k. 53 – 61; informacja z dnia 18.12.2012r. o fakturach objętych poręczeniem Tom I, k. 62; zestawienie z dnia 4.03.2013r. faktur poręczonych Tom I, k.63 – 67; informacja z dnia 4.03.2013r. o fakturach objętych poręczeniem Tom I, k. 68 – 69; zestawienie z dnia 15.04.2013r. faktur poręczonych Tom I, k. 70 – 75; informacja z dnia 15.04.2013r. o fakturach poręczonych Tom I, k. 76; informacja z dnia 11.04.2013r. Tom I, k. 78; pakiet Nr 2 Tom I, k. 77; dalsza korespondencja i rozliczenia Tom I, k. 79 – 82.

Pozwany Zespół (...) w S. nie regulował swoich zobowiązań względem Dostawcy, wynikających z faktur VAT: nr: (S) (...), (S) (...), (S) (...), (S) (...) (umownie: **grupa 1**), w związku z powyższym powód (...) S.A. dokonał spłaty należności głównej w łącznej wysokości 29.741,49 zł o czym poinformował pozwanego. Po dokonaniu spłaty powyższej kwoty, pozostała do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości **800,78 zł**, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I.. Powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 31.01.2014r. w nieprzekraczalnym terminie do dnia 12.02.2014r.

Dowód: korespondencja wraz z potwierdzeniem przelewu Tom I, k. 78 – 82; 4 faktury VAT Tom I, k. 83 – 86; nota odsetkowa nr (...) Tom I, k. 87; wezwanie do zapłaty z dnia 31.01.2014r. Tom II, k. 201 - 203.

Pozwany nie regulował swoich zobowiązań względem Dostawcy, wynikających z faktur VAT: nr: (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...) (umownie: **grupa 2**), w związku z powyższym powód dokonał spłaty należności głównej w łącznej wysokości 258.224,95 zł o czym poinformował pozwanego. Po dokonaniu spłaty powyższej kwoty, pozostała do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości **1.523,93 zł**, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I.. Powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 31.01.2014r. w nieprzekraczalnym terminie do dnia 12.02.2014r.

Dowód: zestawienie, korespondencja z potwierdzeniem przelewu Tom I, k.88- 93; 102; 8 faktur VAT Tom I, k.94 – 101; nota odsetkowa nr (...) Tom I, k. 102; wezwanie do zapłaty z dnia 31.01.2014r. Tom II, k. 201 – 203.

Pozwany nie regulował swoich zobowiązań względem Dostawcy, wynikających z faktur VAT: nr: (S) (...) (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS (...) (umownie: **grupa 3**), w związku z powyższym powód dokonał spłaty należności głównej w łącznej wysokości 152.779,10 zł o czym poinformowała pozwanego. Po dokonaniu spłaty powyższej kwoty, pozostała do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości **1.150,23 zł**, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I.. Powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 31.01.2014r. w nieprzekraczalnym terminie do dnia 12.02.2014r.

Dowód: zestawienie odsetkowe, korespondencja wraz z potwierdzeniem przelewu Tom I, k. 103 – 108; 4 faktury VAT Tom I, k. 109 – 112; nota odsetkowa nr (...) Tom I, k. 113; wezwanie do zapłaty z dnia 31.01.2014r., Tom II, k. 201 – 203.

Pozwany nie regulował swoich zobowiązań względem Dostawcy, wynikających z faktur VAT: (S) FS – (...), (S) FS- (...), (S) FS – (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...) (umownie: **grupa 4**), w związku z powyższym powód dokonał spłaty należności głównej w łącznej wysokości 33.423,97 zł o czym poinformował pozwanego. Po dokonaniu spłaty powyższej kwoty, pozostała do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości **1.269,61 zł**, zgodnie z notą odsetkową

nr (...) I.. Powód wezwał pozwanego do zapłaty ww. należności pismem z dnia 12.02.2014r. w nieprzekraczalnym terminie do dnia 21.02.2014r.

Dowód: zestawienie odsetkowe oraz korespondencja wraz z potwierdzeniem przelewu Tom I, k. 114 – 120; 5 faktur VAT Tom I, k. 121- 125; nota odsetkowa nr (...) Tom I, k. 126; wezwanie do zapłaty z dnia 12.02.2014r. Tom II, k. 204 – 207.

Pozwany nie regulował swoich zobowiązań względem Dostawcy, wynikających z faktur VAT: (S) FS – (...), (S) FS – (...), (S) FS – (...), (S) FS (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS (...), (S) FS- (...), (S) FS- (...), (S) FS (...) (umownie: **grupa 5**), w związku z powyższym powódka dokonała spłaty należności głównej w łącznej wysokości

611.166,70 zł o czym poinformowała pozwanego. Po dokonaniu spłaty powyższej kwoty, pozostała do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości **2.699,67 zł**, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I.. Powód wezwał pozwanego do zapłaty ww. należności pismem z dnia 12.02.2014r. w nieprzekraczalnym terminie do dnia 21.02.2014r.

Dowód: zestawienie odsetkowe oraz korespondencja wraz z potwierdzeniem przelewu Tom I, k. 127 – 134; 14 faktur VAT Tom I, k. 135 – 148; nota odsetkowa nr (...) Tom I, k. 149; wezwanie do zapłaty z dnia 12.02.2014r. Tom II, k. 204 – 207.

Umową z dnia 2.04.2013r. o współpracy w zakresie obsługi wierzytelności i udzielania poręczeń, zawartej pomiędzy powodem, a (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...) (Dostawcą), Dostawca oświadczył, iż na mocy odrębnych umów zobowiązał się dostarczyć do Zakładów wymienianym w załączniku nr 1, w tym do pozwanego (...) S., dostawy lub usługi, na które będzie wystawiał fakturę VAT, a zakład zobowiązał się płacić za dostawy lub usługi w terminie wskazanym na wystawionej fakturze (§1 ust. 1). (...) S.A. oświadczył , iż na warunkach niniejszej umowy poręcza istniejące i niewymagalne zobowiązania Zakładów określonych w załączniku 1, w tym pozwanego, przyszłe zobowiązania zakładów, w tym pozwanego, także określenie w załączniku 1 (§ 1 pkt 3). Poręczenie obejmuje wyłącznie zobowiązania z należności głównych Zakładów powstałych z tytułu dostawy i usług, określonych w pkt 1 umowy, do kwoty 6.000.000,00 zł, chyba ze strony postanowią inaczej § 1 ust. 4. Dostawca zobowiązał się zapłacić Spółce prowizję ustaloną w § 2 umowy. W § 3 umowy, strony ustaliły, że w przypadku niespłacenia poręczonego zobowiązania przez Zakład w terminie wymagalności, Spółka jako poręczyciel, spłaci zobowiązania Zakładów, powiększone o należne odsetki naliczone od daty wymagalności zobowiązań Zakładu do dnia zapłaty, w terminie 21 dni od otrzymania zawiadomienia o którym mowa w § 3 pkt. 1 umowy. Strony ustaliły, że w zakresie spłaconego zobowiązania Spółka staje się wierzycielem Zakładu z prawem do naliczania dalszych odsetek za opóźnienie od dnia wezwania Zakładu do spłaty zobowiązania względem spółki (§ 3 pkt. 3 umowy). Za wykonanie zobowiązania spółki, Dostawca zobowiązał się zapłacić spółce prowizję z tytułu zrealizowanego poręczenia, określoną w § 4 umowy. Zmiany ww. umowy do swej ważności wymagają formy pisemnej (§ 10).

Dowód: umowa o współpracy z dnia 2.04.2013r. Tom I, k. 156 – 154, Załącznik nr 1 Tom I, k. 155 – 171, zwłaszcza k. 161; aneks nr (...) do umowy z 2.04.2013r. Tom I, k. 172 – 184.

Z uwagi na fakt, iż pozwany nie regulował swoich zobowiązań względem Dostawcy, wynikających z faktur VAT nr: FS- (...), FS- (...) oraz FS- (...) (umownie: **grupa 6**), powódka dokonała spłaty należności głównej, w wysokości 15.530,00 zł, o czym poinformowała pozwanego. Po dokonaniu spłaty powyższej kwoty, pozostała do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości **301,77 zł**, zgodnie z notą odsetkową nr (...) V.. Powód wezwał pozwanego do zapłaty ww. należności pismem z dnia 12.02.2014r., w terminie do dnia 21.02.2014r.

Dowód: zbiorcze zestawienie z dnia 27.06.2013r. faktur poręczonych Tom I, k. 185 – 188, zwłaszcza k. 186, 187; informacja oraz korespondencja wraz z potwierdzeniem przelewu Tom I, k. 189 – 196; trzy faktury VAT Tom I, k. 197 – 199; nota odsetkowa nr (...), Tom I, k. 200; wezwanie do zapłaty z dnia 12.02.2014r. Tom II, k. 204 – 207.

Tymczasem w trybie przetargu nieograniczonego, na mocy Umowy (...) z dnia 2.05.2012r. zawartej pomiędzy Zamawiającym – Zespołem (...) w S., a (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., Wykonawca zobowiązał się do sprzedaży (...) i innych materiałów do zabiegów (...) zgodnie ze złożoną ofertą przetargową (§ 1 ust. 1 Umowy). Strony ustaliły, że wszelkie zmiany i uzupełnienia ww. umowy wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. Jednocześnie strony wykluczyły takie zmiany umowy, które byłyby niekorzystne dla Zamawiającego. Po dokonaniu spłaty powyższej kwoty, pozostała do zapłaty na rzecz powoda należność odsetkowa w wysokości **2.699,67 zł**, zgodnie z notą odsetkową nr (...) I. (§ 6 ust. 1 i 2 Umowy). Strony ustaliły także, że Wykonawca nie może przenieść wierzytelności na osobę trzecią bez zgody Zamawiającego wyrażonej formie pisemnej pod rygorem nieważności. (§ 7 ust. 1). Wyklucza się stosowanie przez strony umowy konstrukcji prawnej, o której mowa w art. 518 k. c., w szczególności Wykonawca nie może zawrzeć umowy poręczenia z podmiotem trzecim oraz wszelkich innych konstrukcji prawnych skutkujących zmianą podmiotową po stronie wierzyciela (§ 7 ust. 2). Postanowienia ww. ust. 2, zostały zabezpieczone karą umowną (§ 7 ust. 3).

Dowód: Umowa nr (...) z dnia 2.05.2012r. Tom II, k. 227; zestawienie Pakiet nr 2 Tom II, k. 229.

Podobnie (...) S. jako Zamawiający zlecił (...) S.A. z siedzibą w K., jako Wykonawcy, na mocy umowy z dnia 29.10.2013r. o wykonanie opisów badań (...) i przekazywania ich w ramach transmisji danych, świadczenie usług w zakresie diagnostyki obrazowej (§ 1 Umowy). Wszelkie zmiany i uzupełnienia także tej umowy i jej załączników będą dokonywane pod rygorem nieważności pisemnie w formie aneksu.

Dowód: Umowa z dnia 29.10.2013r. Tom II, k. 230 – 232.

Należności z tytułu umów łączących pozwanego z (...) Sp. z o. o., czy z (...) S.A. zostały uiszczone przez pozwanego każdorazowo na konto bankowe tych firm. Pozwany w dniu 14.02.2014r. zapłacił w całości firmie (...) należności wynikające z not odsetkowych nr: (...)I. I. gwarancja 2013-04-11 w kwocie 800,78 zł, nr (...) III gwarancja w kwocie 1.523,93 zł oraz nr (...) III gwarancja w kwocie 1.150,23 zł.

Dowód: potwierdzenie opłaty kwoty 800,78 zł z dnia 14.02.2014r., Tom II, k. 234; potwierdzenie opłaty kwoty 1.523,93 zł z dnia 14.02.2014r. Tom II, k. 235; potwierdzenie opłaty kwoty 1.150,23 zł Tom II, k. 236; rozliczenie potrąceń Tom II, k. 308 – 310.

Z kolei w dniu 7.05.2014r. pozwany zapłacił (...) S.A., z tytułu noty odsetkowej (...) kwotę 301,77 zł.

Dowód: potwierdzenie zapłaty kwoty 301,77 zł z dnia 7.05.2014r. Tom II, k. 233; rozliczenie potrąceń Tom II, k. 311.

Dokonując spłat należności wynikających z faktur VAT z grupy od nr 1 do nr 5, opisanych powyżej, powód nie zwrócił się z prośbą o uzyskanie zgody podmiotu tworzącego pozwanego (Powiat S.) na dokonanie zmiany podmiotowej po stronie wierzyciela w ramach istniejącego stosunku zobowiązaniowego. W ramach powyższego, powód nie uzyskał ww. zgody wyrażonej także w sposób konkludentny; powód nie przedstawił nawet projektu zmiany ww. umowy, która to zmiana, w oparciu o poczynione pomiędzy stronami ustalenia, wymagała formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Dowód: fakt nie zaprzeczony przez powoda.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Okolicznością sporną, a zarazem decydującą o wyniku niniejszego postępowania, stało się ustalenie, czy umowa poręczenia jest, bądź nie jest czynnością prawną mającą na celu zmianę wierzyciela w świetle zmian nowelizacji ustawy o zakładach opieki zdrowotnej obowiązującej od dnia 22.12.2010r. (Ustawa o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej z dnia 22.10.2010r., Dz. U. Nr 230, poz. 1507).

Sąd, mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, dokonując samodzielnego rozważenia, doszedł do przekonania, iż na powyższe pytanie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej. Sąd doszedł do przekonania, iż umowa poręczenia jest czynnością prawną mającą na celu zmianę wierzyciela, która dla swojej ważności i skuteczności wymagała zgody Powiatu (...), której to powód (...) S. A. nie otrzymał. O taką zgodę nie występował także pozwany Zespół (...) w S..

Zgodnie z art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15.04.2011r. o działalności leczniczej, obowiązującym w brzmieniu od 22.10.2010r. (Dz. U. Dz.U.2015.618 j.t.) czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić **po** wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Podmiot tworzący wydaje zgodę albo odmawia jej wydania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych oraz w oparciu o analizę sytuacji finansowej i wynik finansowy samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej za rok poprzedni. Zgodę wydaje się po zasięgnięciu opinii kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Ust. 6 ww. przepisu wskazuje natomiast, iż czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 2-5 jest nieważna.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9.01.2015r., sygn. akt: V CSK 111/14, (LEX nr 1622337) : 1. Umowa poręczenia należy do kategorii "czynności prawnych mających na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego z.o.z." w rozumieniu art. 54 ust. 5 u.d.l. Dla jej skuteczności prawnej wymagana jest zatem zgoda organu założycielskiego szpitala (art. 54 ust. 5 u.d.l.). 2. Kategoria "czynności prawnych mających na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego z.o.z.", przyjęta w art. 54 ust. 5 u.d.l., nie jest pojęciem dogmatyczno-prawnym, którym m.in. posługuje się doktryna prawa cywilnego. Jest to formuła przyjęta przez ustawodawcę jedynie na użytek ustawy z 2011 r. o działalności leczniczej w intencji objęcia nią wielu przypadków zmiany wierzyciela. Nie można zatem zakładać, że chodzi tu o jakiś wyczerpujący katalog takich czynności prawnych, ograniczony jedynie do przelewu wierzytelności (w jego różnych wariantach, m.in. w wariantcie powierniczym), instytucji zbliżonych do przelewu (np. indosu wekslowego) lub nawiązujących do konstrukcji przelewu (np. różnych form faktoringu). Zamierzeniem ustawodawcy nie było na pewno budowanie zamkniętego katalogu czynności wspomnianych w art. 54 ust. 5 ustawy przy założeniu, że obejmuje on jedynie takie czynności prawne, w którym zmiana podmiotu uprawnionego (wierzyciela) stanowiłaby niezbędny element konstrukcyjny danej czynności (np. właśnie cesja, indos wekslowy, faktoring, forfaiting). Chodziło raczej o ogólne wskazanie na takie czynności prawne z punktu widzenia ich jurydycznego celu, przewidywanego przez strony czynności, niezależnie od samych etapów jego osiągnięcia. Nie ma tu zatem znaczenia sama dogmatyczno-prawna konstrukcja tych czynności i typowa dla nich funkcja prawna. Innymi słowy, ustawodawca na pewno zmierzał do wyeliminowania takiej sytuacji, w której w wyniku dokonania określonej czynności prawnej (niekoniecznie tylko między wierzycielem z.o.z. i osobą trzecią) pojawi się nowy wierzyciel z.o.z., dochodzący należności wynikającej z pierwotnie zawartej umowy. Rolą sądu pozostaje zatem ocena tego, czy określona czynność prawna, niezależnie od jej prawnej konstrukcji i zasadniczej funkcji, ma w istocie na celu in concreto zmianę wierzyciela w rozumieniu art. 54 ust. 5 ustawy.

Należy wskazać, powołując się na rozważania Sądu Najwyższego (por. wyrok SN z dnia z dnia 6.06.2014r., sygn.. akt: I CSK 428/13), iż w stanie prawnym obowiązującym od dnia 22.12.2010r. istnieją podstawy do uznania za nieważną umowę poręczenia obejmującą należności kontrahentów wobec z.o.z. (dłużnika głównego w rozumieniu art. 876 k.c.). Przemawiają za tym następujące argumenty.

Po pierwsze, podstawowe znaczenie ma cel i charakter regulacji prawnej zawartej w art. 53 ust. 6 i 7 ustawy o z.o.z. i art. 54 ust. 5 i 6 ustawy o działalności leczniczej. Przewidziano w niej nie tylko zakaz dokonywania czynności prawnych prowadzących do zmiany wierzyciela z.o.z., ale nawet - szczególną reglamentację prawną obrotu wierzytelnościami „szpitalnymi ” i to w interesie ogólnym, a nie tylko w interesie samej jednostki leczniczej. Świadczą o tym wskazane w ustawie przesłanki udzielenia (odmowy) wyrażenia zgody (konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych, analiza finansowa i wynik finansowy z.o.z. za rok poprzedni), czas udzielenia zgody (ex ante, nie ex post), procedura jej udzielania (opinia kierownika z.o.z., tym samym też możliwość selekcji ewentualnych poręczycieli), a także przyznanie legitymacji czynnej organowi założycielskiemu w procesie o stwierdzenie nieważności czynności prowadzącej do zmiany wierzyciela. Zgoda organu założycielskiego stanowi

tu niewątpliwie wyraz wstępnej kontroli finansowej z.o.z. i możliwości sprawnego wykonywania usług medycznych przez te podmioty, a nie tylko zwykłą, formalno-prawną przesłankę skuteczności czynności prawnej wierzyciela z.o.z. Reglamentacyjny charakter omawianej regulacji potwierdza także przyjęcie kategorycznej sankcji w postaci nieważności czynności prawnej, dokonanej bez zgody organu założycielskiego. Wprowadzenie takiej sankcji po dniu 22 grudnia 2010 r. należy traktować na pewno jako remedium legislacyjne na brak skuteczności prawnej umieszczanego w umowach wierzycieli z z.o.z. wspomnianego wcześniej pactum de non cedendo w stosunku do podmiotów udzielających np. poręczenia za zobowiązania szpitali (art. 57 k.c.) i wywodzących następnie roszczenia z subrogacji ex lege (art.518 § 1 k.c.).

Po drugie, nie sposób zakładać, że w art. 53 ust. 6 ustawy o z.o.z. doszło do wyczerpującego określenia katalogu typowych czynności prawnych (verba legis „czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela”), których musiałaby dotyczyć zgoda organu założycielskiego. Zamierzeniem ustawodawcy było na pewno wskazanie raczej ogólnie na takie czynności prawne z punktu widzenia ich celu jurydycznego, przewidywanego przez strony czynności, niezależnie od ich dogmatyczno-prawnej konstrukcji oraz typowej dla nich funkcji. Innymi słowy, chodziło o eliminowanie takich sytuacji, w których w wyniku określonej czynności prawnej pojawi się nowy (inny) wierzyciel z.o.z., dochodzący należności wynikającej z pierwotnie zawartej umowy. Krąg czynności prawnych określony w art. 53 ust. 6 ustawy o z.o.z. nie może zatem ograniczać się np. do samej cesji (w tym cesji powierniczej), faktoringu, subrogacji umownej (przy założeniu jej prawnej dopuszczalności de lege lata, co jest sporne), indosu wekslowego. Argumentem decydującym w tym zakresie nie mogła być treść art. 53 ust. 7 ustawy o z.o.z., w którym pierwotnie legitymację czynną organu założycielskiego (w procesie stwierdzenia nieważności czynności dokonanej bez zgody tego organu) ograniczono jedynie do przelewu wierzytelności. Zgodnie z art. 54 ust. 6 ustawy o działalności leczniczej, legitymacja taka przysługuje już w przypadku dokonania każdej „czynności prawnej mającej na celu zmianę wierzyciela”.

Po trzecie, należy także brać pod uwagę ratio legis art. 53 ust. 6 i 7 ustawy o z.o.z. (obecnie – art. 53 ust. 5-6 ustawy o działalności leczniczej). Mają one na względzie zapobieżenie narastaniu zadłużenia poszczególnych z.o.z., co stanowi z reguły efekt komercyjnego obrotu wierzytelnościami niezależnie od przyjętej in concreto formuły prawnej takiego obrotu i etapu uzyskiwania wspomnianego efektu (np. bezpośrednio -po dokonaniu cesji wierzytelności, zawarcia umowy faktoringowej lub tylko pośrednio -w wyniku zawarcia umowy poręczenia i po jej wykonaniu uzyskanie przez poręczyciela prawnego statusu subrogowanego wierzyciela z.o.z.). Zakłady opieki zdrowotnej mają bowiem do spełnienia funkcje lecznicze w interesie ogólnym, a ich uczestniczenie w obrocie prawnym (zawieranie

umów dostawy, sprzedaży sprzętu medycznego, korzystania z usług innych podmiotów) powinny sprzyjać niezakłóconemu wypełnianiu tych funkcji.

Po czwarte, poręczenie udzielone przez stronę pozwaną należy - wbrew stanowisku tego pozwanego - uznać w okolicznościach rozpatrywanej sprawy za czynność prawną należącą do grupy czynności określonych w art. 53 ust. 6 ustawy o z.o.z. i w art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. Nie można kwestionować tego, że u podstaw udzielenia poręczenia leży, oczywiście, stworzenie przede wszystkim stanu zabezpieczenia. Ustalenia faktyczne dokonane w danej sprawie wskazują na komercyjny charakter standardowych „umów o współpracy w zakresie obsługi wierzytelności i udzielania poręczeń” i jednocześnie na inne (dalsze) jeszcze cele ekonomiczno - prawne powiązane z poręczeniem strony powodowej. Poręczenie obejmujące zobowiązania z.o.z. udzielane było przez przedsiębiorcę działającego na tzw. rynku wierzytelności, odpłatnie, odsetki za opóźnienie ze spłaceniem należności subrogacyjnej stanowią dodatkowy dochód poręczyciela, a poręczeniem obejmowano zawsze tzw. pewne wierzytelności (m.in. bezsporne, nieprzedawnione, nieobciążone żadnym prawem, nieobjęte żadnym postępowaniem upadłościowym i egzekucyjnym). Jeżeli jeszcze weźmie się pod uwagę i to, że poręczeniem nie są obejmowane wierzytelności z.o.z., które „nie podlegają potrąceniu ani innym zarzutom dopuszczalnym do podniesienia do dłużnika, w szczególności w trybie art. 513 k.c.”, to nie ma wątpliwości co do tego, iż poręczyciel -przedsiębiorca liczył przede wszystkim na nabycie spłaconej wierzytelności (art. 518 § 1 pkt 1 k.c.) i nie był zainteresowany podejmowaniem żadnej obrony przed roszczeniem zgłoszonym przez wierzyciela z.o.z. (art. 883 k.c.), a nabytą w wyniku spłaty wierzytelność (art. 518 § 2 k.c.) mógł traktować jako określoną inwestycję kapitałową. Oznacza to, że poręczenie takiego przedsiębiorcy udzielone zostało przede wszystkim w interesie ekonomicznym poręczyciela, zmierzającego do uzyskania prawnego

statusu wierzyciela wobec z.o.z. na podstawie przepisów o subrogacji. Zasadniczy, typowy cel poręczenia w postaci stworzenia stanu zabezpieczenia dla wierzyciela z.o.z. schodzi tu wyraźnie na plan dalszy. Takiej „komercjalizacji” poręczenia sprzyja dodatkowo obecna konstrukcja umowy poręczenia, która nie wymaga zgody dłużnika głównego (z.o.z.) dla skuteczności tej umowy, mogłaby być ona zawarta nawet wbrew woli tego dłużnika.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowe sprawy:

Wszystkie faktury VAT, w odniesieniu do należności objętych poręczeniem, tj. z grupy 1, 2, 3, 4, 5 oraz 6 zostały wystawione po 22.12.2010r. (faktury z grupy 1 – luty 2013r.; faktury z grupy 2 – luty 2013r; faktury z grupy 3 – marzec 2013r.; faktury z grupy 4 – kwiecień 2013r.; faktury z grupy 5 – październik i listopad 2012r.; faktury z grupy 6 – kwiecień, maj i czerwiec 2013r.). Dodatkowo, jak ustalono, doszło do udzielenia poręczenia za długi przyszłe (art. 878 k. c.). Do ważności czynności prawnej mającej na celu zmianę wierzyciela, w drodze umowy poręczenia, bezwzględnie konieczna była zatem zgoda podmiotu tworzącego, a ponieważ zgody takiej nie uzyskano, umowa poręczenia z dnia 2.11.2012r. zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o. a powodem, oraz umowa poręczenia z dnia 2.04.2013r. zawarta pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w K. a powodem są nieważne na podstawie 58 §1 k.c.

Sąd uznał, za niedopuszczalne, dokonane przez powoda pismem z dnia 18.08.2015r. (Tom II, k. 306) ograniczenie roszczenia, a także cofnięcie pozwu w pozostałym zakresie, bez zrzeczenia się roszczenia, bowiem okoliczności sprawy wskazuje, iż ww. czynności są sprzeczne z ustawą. Zgodnie natomiast z art. 58 § 1 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

Przy rozważaniu powyższego, okoliczność, dokonanej przez pozwanego całkowitej spłaty należności głównej bezpośrednio na konto bankowe (...) Sp. z o.o. oraz na konto bankowe (...) S.A., ma drugorzędne znaczenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał żądanie pozwu za bezzasadne i orzekł jak w pkt. 1 sentencji wyroku na podstawie art. 58 k.c. w zw. z art. art. 54 ust. 5, 6 ustawy z dnia 15.04.2011r. o działalności leczniczej, obowiązującym w brzmieniu od 22.10.2010r. (Dz. U. Dz.U.2015.618 j.t.) w zw. z art. 203 § 4 k. p. c.

W pkt 2 sentencji wyroku, Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 k. p. c. w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, z 2012r. poz. 149). Na kwotę 1.217,00 zł złożyły się kwoty: 1.200,00 zł tytułem zastępstwa prawnego przez radcę prawnego pozwanego, oraz kwoty 17,00 zł (Tom II, k. 304) tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.